

“Het belangrijkste is dat mensen tonen dat ze vooruit willen”

Bart en zijn vrouw Ruth verhuren sinds 3 jaar aan erkende vluchtelingen. In Antwerpen bezitten ze een pand met 8 studio's of één-kamer-appartementen. Ongeveer de helft van deze units worden bewoond door Syrische en Afghaanse erkende vluchtelingen. Voor Bart en Ruth hebben deze mensen evenveel perspectieven als een eender andere huurder.

“Via het OCMW Antwerpen en begeleiders van erkende vluchtelingen kwamen we in contact met deze doelgroep. Dat is gewoon zo gelopen door de wet van vraag en aanbod. Wanneer je eigenaar bent van een pand en die verhuurt, komt deze doelgroep sowieso in aanmerking.”, legt Bart uit. Over het algemeen genomen hebben Bart en Ruth vooral positieve ervaringen. Het belangrijkste voor hen is dat de kandidaat-huurders een 'goed profiel' hebben. Als ze in het verleden goed gedrag vertoonden en een goede reputatie hebben opgebouwd, krijgen ze dezelfde kansen. Die garantie krijgen ze via de begeleiders. “Dat is voor al onze huurders zo. Het 'OCMW' schrikt ons niet af. We vinden het juist belangrijk dat ze goede begeleiding krijgen en blijvend worden opgevolgd.”

Bart en Ruth vinden het belangrijk dat de huurders zelfredzaam zijn. Een vast inkomen vormt daarom een pluspunt. “We doen daar niet flauw om, bij volwassenen op beroepsactieve leeftijd die leven van een leefloon, hebben we twijfels. Dat is ook logisch volgens ons. Toch is het voor ons het belangrijkste dat mensen kunnen aantonen dat ze vooruit willen. Dat is hetzelfde voor Belgen. Onlangs kregen we een telefoon, een candidate, ze had geen werk en kampte met relationele problemen. Dan hebben we besloten om daar niet op in te gaan.”

“Het contact met de huurders verloopt over het algemeen vlot”; vertellen Bart en Ruth; “we verhuren aan een Syrische jongeman, een ongelooflijke toffe gast! Hij volgt een opleiding tot schrijnwerker en we hebben daar bijna een vriendschappelijke band mee. Je ziet echt dat hij vooruit wil en volop aan het inburgeren is.” Soms gebeurt het dat het eens slecht loopt. Hygiënische normen verschillen wel eens. “Belangrijk is dan de manier waarop je communiceert”, vertelt Ruth. “Als je dit vriendelijk uitlegt, staan onze huurders hiervoor open.” De verwachtingen stroken niet altijd met de realiteit. “Dat kan altijd en met iedereen gebeuren. Je weet nooit op voorhand als je verhuurt wat voor mensen je krijgt. Je kan een goede indruk hebben, maar dat kan ook weleens tegenvallen. Het valt altijd af te wachten. Dat is zowel bij erkende vluchtelingen als bij Belgen.”, legt Ruth uit.

Indien het toch eens slecht uitdraait, kunnen Bart en Ruth terecht bij de Eigenaarsbond. Eén keer was er een huurder die niet wilde betalen. Bij de Eigenaarsbond konden ze terecht om zich te informeren hoe dat juridisch allemaal in zijn werk gaat. Dat was éénmalig.

Bart en Ruth denken niet dat je huiseigenaars kunt verplichten om te verhuren aan erkende vluchtelingen. Maar uit de goede ervaringen die ze hebben, kunnen ze dit alleen maar aanraden. "Als mensen goed begeleid en opgevolgd worden, moeten ze evenveel kansen krijgen. Op voorwaarde dat ze vooruit willen in onze samenleving, hebben erkende vluchtelingen hetzelfde potentieel als andere huurders."

Bart en Ruth kozen om anoniem te getuigen. Dit zijn dus niet hun officiële namen.